

Тръгнаха. Мажът на конь, а жената съ самара на гърба — следъ него.

Когато стигнали въ село, всички се струпали да я гледатъ и питатъ, защо е съ самаръ на гърба. А тя

отъ страхъ и умора едва си поела дъхъ и продумала:

— Мълчете да ви не чуе моятъ мжжъ, че той веднажъ казва!

И имъ разправила всичко.

Преразказа Чикъ-Чирикъ

РОДНО СЕЛО

Въ полята то е скрито
засмѣно и честито,
срѣдъ вишни и срѣдъ круши
то сладко пуши, пуши!
Зимъска става цѣло
заснѣжено, бѣло.
Но пукне ли се пролѣтъ
надъ бѣлитѣ тополи,
и въ малкитѣ градинки

разцвѣнатъ ли латинки,
иглики, незабравки, —
потеглятъ като мравки
селяци работливи
къмъ своитѣ хлѣбни ниви.
Селцето оживява
срѣдъ пѣснитѣ тогава
и грѣйва премѣнено,
честито и засмѣно!

Григоръ Угаровъ

РИБАРЧЕТА

Слънчо щомъ огрѣе
нашата колиба,
съ мрежитѣ на рамо
тръгваме за риба.

На брѣга ни чака
лодчицата бѣла,
ние сме лодкари
опитни и смѣли!

Съ часове се губимъ
по море открито,
пѣсенъта ни прави
още по-честити!

Връщаме се вечеръ
съ първата звезда —
носиме на мама
рибки за чорбица.

Веса Паспалеева

